

VII. UTÓSZÓ

A kutatások eredményeként megszületett akadémiai és kormányzati állásfoglalások, határozatok áttanulmányozása után úgy érezheti az olvasó, mintha "múlt időben íródott volna a régiónk jövője". Ez igaz is abban az értelemben, hogy az Alföld kutatások egyértelműen bizonyították: a régió jövője múltjában gyökerezik.

Abban az értelemben már kevésbé kedvező a helyzet, hogy az elvégzett kutatások, a feltárt eredmények és a megfogalmazott ajánlások ellenére sem indult el egy teljes értékű, új Alföld Program. Nincs aki felvállalja. Hiányoznak talán hozzá azok az új regionális szereplők és személyiségek, akik elkötelezetten vallják: az Alföld mássága és egységessége, veszélyeztetettsége és jövője közös gondolkodást, együttes fellépést és cselekvést is kíván. A megszületett és ismertetett dokumentumok erre alkalmasak és talán késztetést is jelenthetnek arra, hogy Széchenyi István, Vásárhelyi Pál, Kaán Károly, Klebelsberg Kuno és mások nyomán haladva az Alföld újra megtalálja helyét az ország és Közép-Európa gazdasági társadalmi és feltétlenül gyorsan átalakuló regionális térszerkezeti rendszerében, modernizálódó lokális és regionális piacgazdaságában egyaránt.

Az is kétségtelen, hogy valamennyi általunk fontosnak ítélt és e kiadványban ismertetett, a legszélesebb érdeklődő közönségnek szánt fejlesztési tényezőnek szerepet kell kapnia a jövő Alföldjén. Ahhoz, hogy ez így lehessen át kell formálni gondolkodásmódunkat, biztosan tudnunk kell, hogy a környezet, a gazdaság, a társadalom problémái, igényei és jövő lehetőségei szorosan összefüggnek, bonyolult rendszer szerint határozzák meg egymást. Az Alföld korábbi és a maguk idejében pártalanul eredményes modernizációs és felzárkózási kísérletei mindig alulról építkeztek és megvolt a szellemi bázisuk is. Csak az adhat reményt az itt élőknek, hogy most is ilyen korszak következik, a harmadik évezred küszöbén.

345840